

บทที่ 5

ผลการจำลองแบบ และวิเคราะห์ผลการจำลองแบบ

5.1 ค่าย่อ

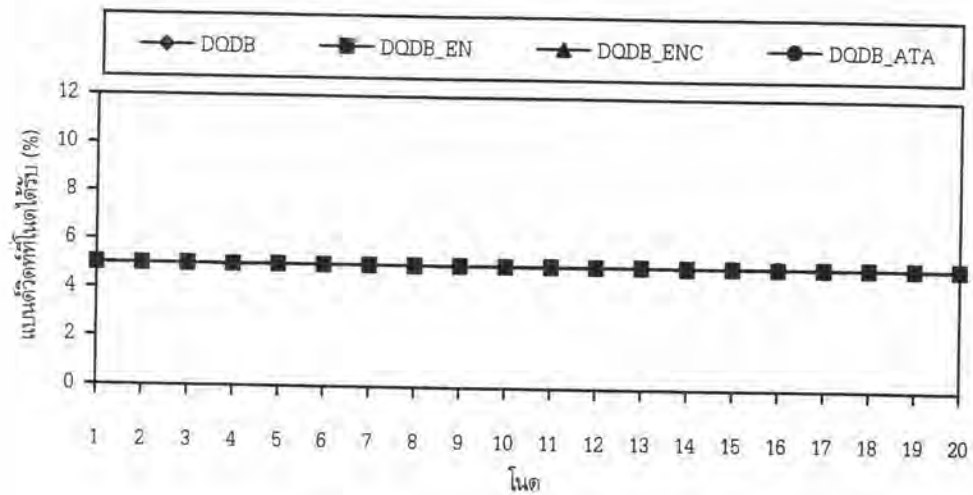
Bw_i	=	ค่าแบนด์วิดท์ที่โนด i ได้รับ โดยจะแสดงเป็นเปอร์เซ็นต์ของแบนด์วิดท์ทั้งหมดของโครงข่าย
\overline{Bw}_1	=	ค่าแบนด์วิดท์เฉลี่ยของโนดที่ 1-10
\overline{Bw}_2	=	ค่าแบนด์วิดท์เฉลี่ยของโนดที่ 11-20
\overline{Bw}_3	=	ค่าแบนด์วิดท์เฉลี่ยของโนดที่ 1-20
Dev_1	=	ส่วนเบี่ยงเบนของแบนด์วิดท์ของโนดที่ 1-10
Dev_2	=	ส่วนเบี่ยงเบนของแบนด์วิดท์ของโนดที่ 11-20
Dev_3	=	ส่วนเบี่ยงเบนของแบนด์วิดท์ของโนดที่ 1-20
DQDB	=	โปรโตคอล DQDB ที่ไม่มีการใช้โนดอีเรเซอร์
DQDB_EN	=	โปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีโนดอีเรเซอร์แบบมูลฐาน
DQDB_ENC	=	โปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีโนดอีเรเซอร์ที่ใช้ตัวนับ
DQDB_ATA	=	โปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีการปรับค่าเทรชโฮลด์ที่โนดอีเรเซอร์แบบปรับตัว

5.2 ผลการจำลองแบบ

ในส่วนนี้จะเป็นผลที่ได้จากการจำลองแบบของโครงข่ายในรูปที่ 4.1 ที่ใช้โปรโตคอล DQDB ที่ไม่มีการใช้โนดอีเรเซอร์, โปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีโนดอีเรเซอร์แบบมูลฐาน, โปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีโนดอีเรเซอร์ที่ใช้ตัวนับ, และโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีการปรับค่าเทรชโฮลด์ที่โนดอีเรเซอร์แบบปรับตัว ซึ่งจะแสดงเป็นเปอร์เซ็นต์ของแบนด์วิดท์ที่โนดต่าง ๆ ได้รับ พร้อมทั้งเส้นแสดงแนวโน้มของแบนด์วิดท์ เมื่อได้ทำการเปลี่ยนแปลงค่าโหลดจาก 100% ไปเป็น 120%, 140%, 160%, 180%, และ 200% ตามลำดับ

ตารางที่ 5.1 แบนด์วิดท์ที่โหนดได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 100%

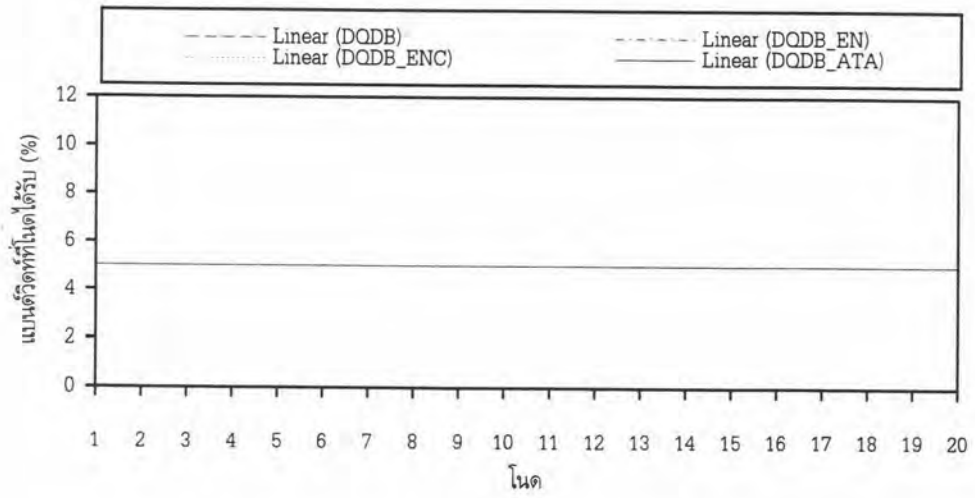
Node index	Bandwidth Allocation (%)			
	DQDB	DQDB_EN	DQDB_ENC	DQDB_ATA
1	4.99	5.00	5.00	5.00
2	5.00	4.99	5.00	5.00
3	5.00	5.00	5.01	4.99
4	4.97	4.99	5.00	4.99
5	5.01	5.00	5.00	5.00
6	5.01	4.99	5.01	5.00
7	5.01	5.00	4.99	5.00
8	5.01	5.00	4.99	4.99
9	4.97	5.00	5.00	5.02
10	5.02	4.99	5.00	4.98
11	5.01	5.02	5.00	4.98
12	5.02	5.00	5.01	4.99
13	4.99	5.02	5.00	5.01
14	5.01	5.01	4.98	5.00
15	5.02	5.00	5.00	5.02
16	5.02	4.98	5.01	5.02
17	4.97	5.01	4.99	5.00
18	5.00	5.01	5.00	5.02
19	4.98	5.00	5.00	5.01
20	4.98	5.00	5.00	4.98
$\overline{Bw}_1 = \frac{1}{10} \sum_{i=1}^{10} Bw_i$	5.00	5.00	5.00	5.00
$\overline{Bw}_2 = \frac{1}{10} \sum_{i=11}^{20} Bw_i$	5.00	5.01	5.00	5.00
$\overline{Bw}_3 = \frac{1}{20} \sum_{i=1}^{20} Bw_i$	5.00	5.00	5.00	5.00
$Dev_1 = \sqrt{\frac{1}{10} \sum_{i=1}^{10} (Bw_i - 5)^2}$	0.02	0.01	0.01	0.01
$Dev_2 = \sqrt{\frac{1}{10} \sum_{i=11}^{20} (Bw_i - 5)^2}$	0.02	0.01	0.01	0.02
$Dev_3 = \sqrt{\frac{1}{20} \sum_{i=1}^{20} (Bw_i - 5)^2}$	0.02	0.01	0.01	0.01

รูปที่ 5.1 แบนด์วิดท์ที่โหนดได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 100%

เมื่อนำผลที่ได้มาเขียนกราฟความสัมพันธ์ของแบนด์วิดท์ที่โหนดได้รับของโหนดต่าง ๆ ทั้ง 20 โหนด ที่โหลดเท่ากับ 100% จะได้กราฟดังรูปที่ 5.1 โดยจะเห็นว่า ในทุกวิธี โหนดต่าง ๆ จะได้รับแบนด์วิดท์ในปริมาณที่เท่า ๆ กัน ซึ่งแบนด์วิดท์ที่แต่ละโหนดได้รับจะเท่ากับ $(100\%) / (20 \text{ โหนด})$ หรือคิดเป็น 5% ของแบนด์วิดท์ทั้งหมด

ในรูปที่ 5.2 จะแสดงเส้นแนวโน้มของแบนด์วิดท์ที่โหนดต่าง ๆ จะได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 100% ซึ่งจะเห็นว่า เส้นทั้งหมดจะเป็นเส้นตรงที่ขนานกับแกนในแนวราบ แสดงว่า ในทุกวิธี โหนดต่าง ๆ จะมีแนวโน้มที่จะได้รับแบนด์วิดท์เท่ากัน

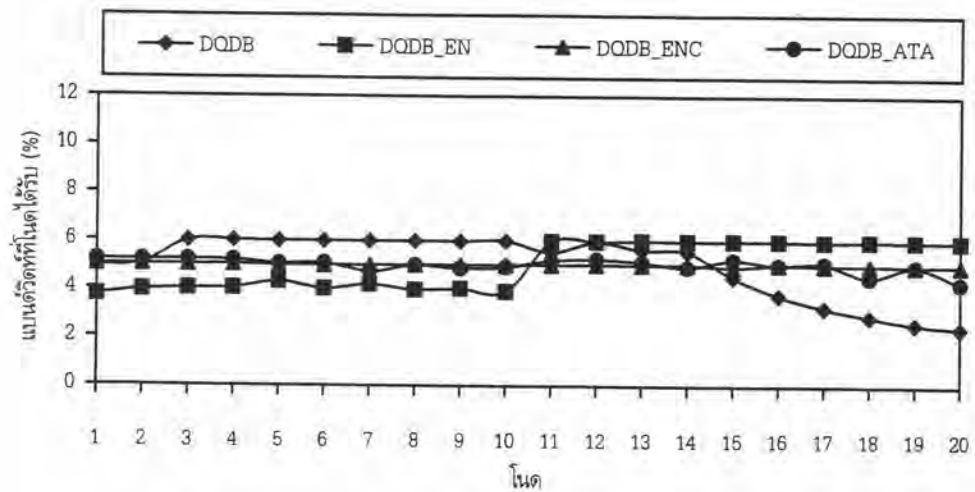

รูปที่ 5.2 เส้นแนวโน้มของแบนด์วิดท์ที่โน้ดได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 100%

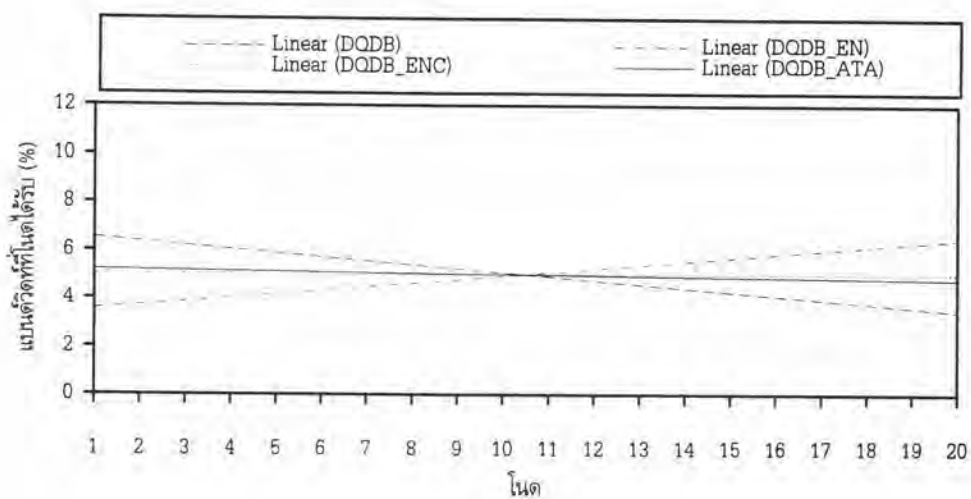
เมื่อทำการจำลองแบบโดยเปลี่ยนค่าของโหลดไปเป็น 120% จะได้ผลดังตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 แบนด์วิดท์ที่โหนดได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 120%

Node index	Bandwidth Allocation (%)			
	DODB	DODB_EN	DODB_ENC	DODB_ATA
1	4.94	3.72	5.01	5.20
2	5.04	3.94	5.01	5.20
3	6.00	4.01	5.00	5.21
4	6.01	4.02	5.02	5.20
5	5.99	4.29	4.99	5.05
6	5.99	4.00	4.98	5.07
7	5.99	4.17	4.99	4.72
8	5.99	3.96	5.01	4.99
9	5.99	4.01	5.01	4.86
10	6.00	3.88	5.01	4.91
11	5.54	5.98	5.00	5.20
12	5.97	5.98	5.02	5.25
13	5.63	6.02	5.00	5.13
14	5.56	6.00	5.02	4.92
15	4.51	6.01	4.93	5.24
16	3.75	6.02	5.03	5.02
17	3.24	5.99	5.00	5.09
18	2.88	6.01	5.01	4.50
19	2.58	6.00	4.99	4.96
20	2.41	5.99	4.99	4.27
$\overline{Bw}_1 = \frac{1}{10} \sum_{i=1}^{10} Bw_i$	5.79	4.00	5.00	5.04
$\overline{Bw}_2 = \frac{1}{10} \sum_{i=11}^{20} Bw_i$	4.21	6.00	5.00	4.96
$\overline{Bw}_3 = \frac{1}{20} \sum_{i=1}^{20} Bw_i$	5.00	5.00	5.00	5.00
$Dev_1 = \sqrt{\frac{1}{10} \sum_{i=1}^{10} (Bw_i - 5)^2}$	0.89	1.01	0.01	0.17
$Dev_2 = \sqrt{\frac{1}{10} \sum_{i=11}^{20} (Bw_i - 5)^2}$	1.55	1.00	0.03	0.31
$Dev_3 = \sqrt{\frac{1}{20} \sum_{i=1}^{20} (Bw_i - 5)^2}$	1.26	1.01	0.02	0.25

รูปที่ 5.3 แบนด์วิดท์ที่โน้ตได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 120%

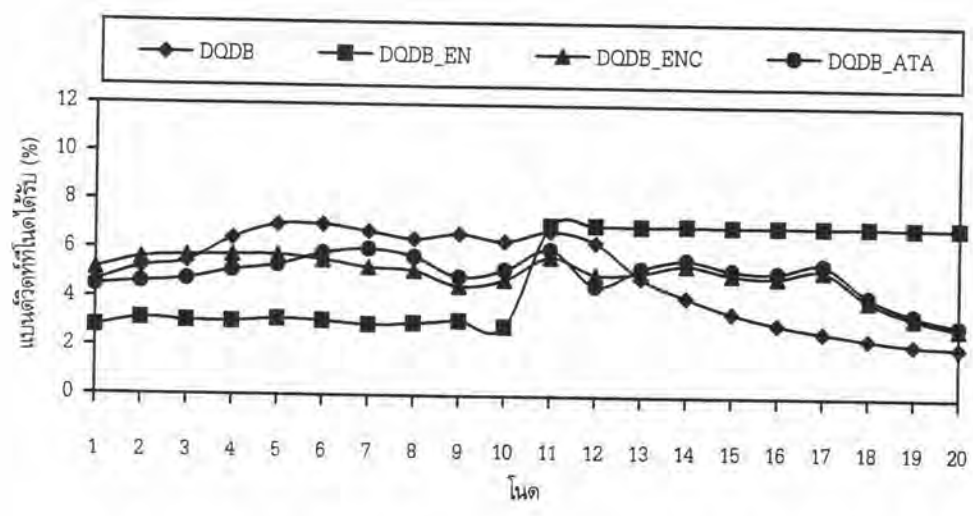
รูปที่ 5.4 เส้นแนวโน้มของแบนด์วิดท์ที่โน้ตได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 120%

เมื่อพิจารณากราฟในรูปที่ 5.3 และ 5.4 ซึ่งแสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างแบนด์วิดท์ที่โน้ตได้รับกับหมายเลขโน้ต และเส้นแนวโน้มของแบนด์วิดท์ที่โน้ตจะได้รับ ที่โหลดเท่ากับ 120% ตามลำดับ จะเห็นว่า แบนด์วิดท์ที่โน้ตต่าง ๆ จะได้รับในแต่ละวิธีจะแตกต่างกัน โดยวิธีที่ใช้

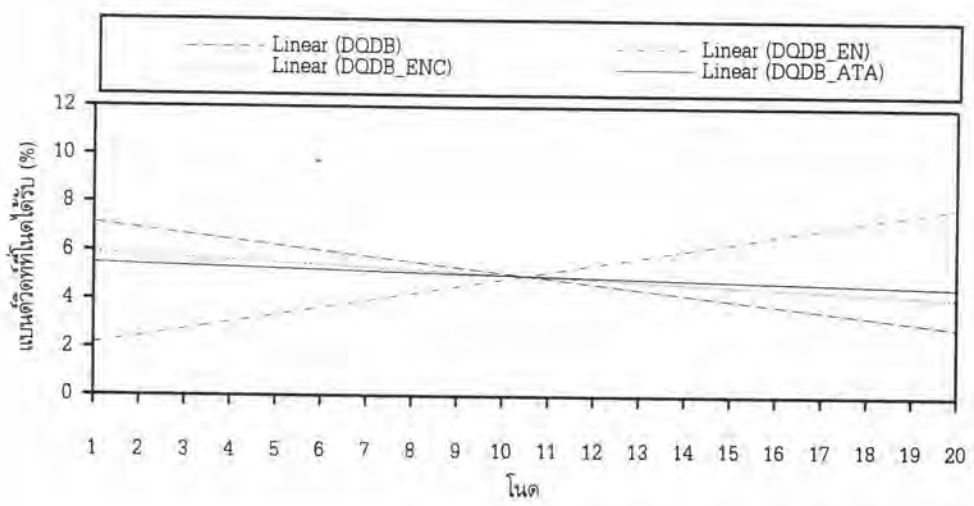
โปรโตคอล DQDB ที่ไม่มีการใช้โนดอีเรเซอร์นั้น โหนดที่อยู่ส่วนปลายของบัสจะได้รับแบนด์วิดท์น้อยกว่าโหนดที่อยู่ส่วนต้นของบัสค่อนข้างมากเพราะว่า โหนดที่อยู่ส่วนต้นของบัสสามารถใช้สล็อตว่างได้ก่อนทำให้เหลือสล็อตว่างที่จะผ่านไปยังส่วนปลายของบัสน้อยลง จึงทำให้โหนดที่อยู่ส่วนปลายของบัสส่งข้อมูลได้น้อยลง ส่วนในโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีโนดอีเรเซอร์แบบมูลฐานซึ่งไม่มีการยกเลิกการจองสล็อต โหนดที่อยู่ส่วนปลายของบัสจะได้รับแบนด์วิดท์มากกว่าโหนดที่อยู่ส่วนต้นของบัส ซึ่งเป็นเพราะว่า โหนดที่อยู่ส่วนปลายของบัสจะได้รับแบนด์วิดท์ที่เพิ่มขึ้นจากสล็อตที่ถูกลบโดยโนดอีเรเซอร์ ทำให้สามารถส่งข้อมูลได้มากขึ้น และในขณะเดียวกันก็จะทำให้เกิดการจองสล็อตมากขึ้นตามไปด้วย และเมื่อโหนดที่อยู่ส่วนต้นของบัสได้รับสัญญาณการจองสล็อตมากขึ้น มันก็จะปล่อยสล็อตว่างให้ผ่านไปมากขึ้น จึงทำให้โหนดเหล่านี้ส่งข้อมูลได้น้อยลง และด้วยสาเหตุนี้เองจึงจำเป็นต้องมีกระบวนการในการยกเลิกการจองสล็อต สำหรับในโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีโนดอีเรเซอร์ที่ใช้ตัวนับ และโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีการปรับค่าเทรซโฮลด์ที่โนดอีเรเซอร์แบบปรับตัวนั้น จะให้ผลที่ดีมากกว่า 2 วิธีข้างต้น โดยโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีการปรับค่าเทรซโฮลด์ที่โนดอีเรเซอร์แบบปรับตัวนั้น โหนดที่อยู่ปลาย ๆ ของบัสจะได้รับแบนด์วิดท์น้อยลงเล็กน้อย

ตารางที่ 5.3 แบนด์วิดท์ที่โหนดได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 140%

Node index	Bandwidth Allocation (%)			
	DQDB	DQDB_EN	DQDB_ENC	DQDB_ATA
1	4.63	2.79	5.17	4.49
2	5.24	3.12	5.62	4.63
3	5.49	3.04	5.73	4.76
4	6.43	3.02	5.76	5.13
5	6.99	3.12	5.75	5.34
6	7.01	3.05	5.57	5.83
7	6.74	2.90	5.27	6.02
8	6.44	2.97	5.14	5.72
9	6.65	3.08	4.51	4.90
10	6.35	2.85	4.78	5.20
11	6.78	7.01	5.73	6.03
12	6.33	7.02	5.03	4.56
13	4.90	7.00	5.10	5.28
14	4.10	7.02	5.43	5.63
15	3.47	7.00	5.04	5.23
16	3.02	7.00	4.93	5.14
17	2.68	7.00	5.22	5.47
18	2.42	7.01	4.01	4.19
19	2.20	7.00	3.30	3.45
20	2.08	7.01	2.89	3.00
$\overline{Bw}_1 = \frac{1}{10} \sum_{i=1}^{10} Bw_i$	6.20	2.99	5.33	5.20
$\overline{Bw}_2 = \frac{1}{10} \sum_{i=11}^{20} Bw_i$	3.80	7.01	4.67	4.80
$\overline{Bw}_3 = \frac{1}{20} \sum_{i=1}^{20} Bw_i$	5.00	5.00	5.00	5.00
$Dev_1 = \sqrt{\frac{1}{10} \sum_{i=1}^{10} (Bw_i - 5)^2}$	1.42	2.01	0.53	0.54
$Dev_2 = \sqrt{\frac{1}{10} \sum_{i=11}^{20} (Bw_i - 5)^2}$	2.01	2.01	0.95	0.95
$Dev_3 = \sqrt{\frac{1}{20} \sum_{i=1}^{20} (Bw_i - 5)^2}$	1.74	2.01	0.77	0.77

รูปที่ 5.5 แบนด์วิดท์ที่โนดได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 140%

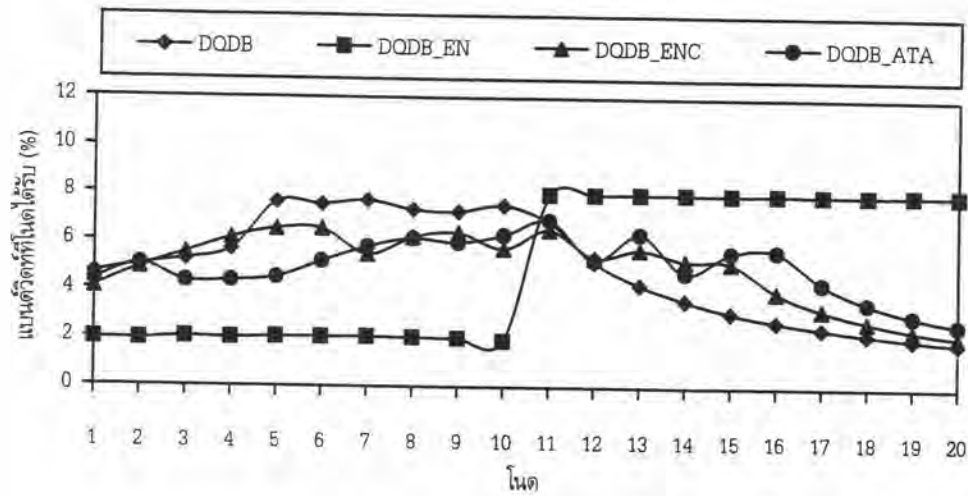
รูปที่ 5.6 เส้นแนวโน้มของแบนด์วิดท์ที่โนดได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 140%

เมื่อได้เปลี่ยนค่าโหลดไปเป็น 140% กราฟจะเป็นดังรูปที่ 5.5 ซึ่งจะเห็นว่า เมื่อโหลดมีค่าสูงขึ้น แต่ละโนดจะได้รับแบนด์วิดท์แตกต่างกันมากขึ้น โดยเฉพาะในโปรโตคอล DQDB ที่ไม่มีการใช้โนดเอเรเซอร์ และโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีโนดเอเรเซอร์แบบมูลฐานนั้นจะเห็นความแตกต่าง

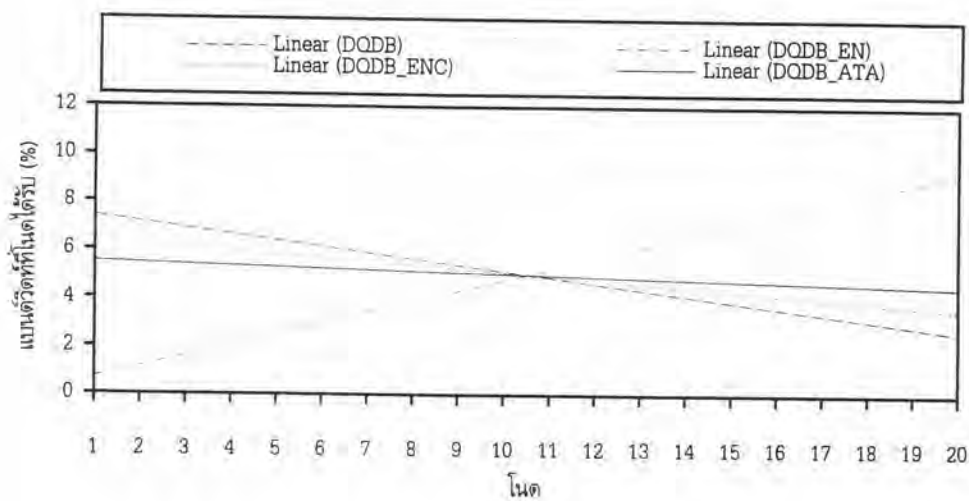
ต่างได้อย่างชัดเจน ส่วนในโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีโนดอีเรเซอร์ที่ใช้ตัวนับ และโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีการปรับค่าเทรชโฮลด์ที่โนดอีเรเซอร์แบบปรับตัวนั้นจะมีความแตกต่างกันน้อยกว่า และเมื่อเปรียบเทียบกันระหว่าง 2 วิธีนี้ ในโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีโนดอีเรเซอร์ที่ใช้ตัวนับ โหนดที่อยู่ส่วนต้นของบัสจะได้รับแบนด์วิดท์มากกว่า แต่โหนดที่อยู่ส่วนปลายของบัสจะได้รับแบนด์วิดท์น้อยกว่าวิธีการปรับค่าเทรชโฮลด์ที่โนดอีเรเซอร์แบบปรับตัว และเมื่อพิจารณากราฟในรูปที่ 5.6 จะเห็นว่า วิธีการปรับค่าเทรชโฮลด์ที่โนดอีเรเซอร์แบบปรับตัวจะมีเส้นแนวโน้มของแบนด์วิดท์ที่ดีกว่าเล็กน้อย

ตารางที่ 5.4 แบนด์วิดท์ที่โหนดได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 160%

Node index	Bandwidth Allocation (%)			
	DQDB	DQDB_EN	DQDB_ENC	DQDB_ATA
1	4.67	1.95	4.06	4.36
2	5.01	1.93	4.88	5.03
3	5.25	2.03	5.51	4.33
4	5.67	2.01	6.13	4.36
5	7.64	2.04	6.52	4.50
6	7.54	2.05	6.52	5.17
7	7.72	2.06	5.47	5.78
8	7.34	2.03	6.19	6.14
9	7.25	2.01	6.38	5.97
10	7.53	1.90	5.73	6.29
11	6.83	7.99	6.52	6.91
12	5.20	7.99	5.37	5.27
13	4.26	8.01	5.72	6.36
14	3.61	8.01	5.25	4.74
15	3.11	7.99	5.17	5.61
16	2.74	8.00	3.97	5.66
17	2.47	7.99	3.25	4.33
18	2.23	7.99	2.77	3.53
19	2.05	8.02	2.42	3.01
20	1.90	8.01	2.16	2.66
$\overline{Bw}_1 = \frac{1}{10} \sum_{i=1}^{10} Bw_i$	6.56	2.00	5.74	5.19
$\overline{Bw}_2 = \frac{1}{10} \sum_{i=11}^{20} Bw_i$	3.44	8.00	4.26	4.81
$\overline{Bw}_3 = \frac{1}{20} \sum_{i=1}^{20} Bw_i$	5.00	5.00	5.00	5.00
$Dev_1 = \sqrt{\frac{1}{10} \sum_{i=1}^{10} (Bw_i - 5)^2}$	1.96	3.00	1.05	0.78
$Dev_2 = \sqrt{\frac{1}{10} \sum_{i=11}^{20} (Bw_i - 5)^2}$	2.17	3.00	1.64	1.36
$Dev_3 = \sqrt{\frac{1}{20} \sum_{i=1}^{20} (Bw_i - 5)^2}$	2.07	3.00	1.38	1.11

รูปที่ 5.7 แบนด์วิดท์ที่โหนดได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 160%

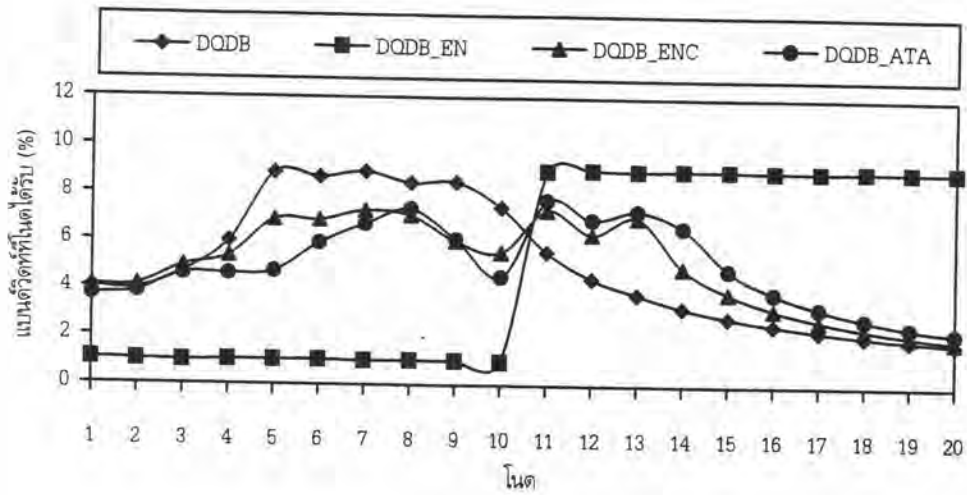
รูปที่ 5.8 เส้นแนวโน้มของแบนด์วิดท์ที่โหนดได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 160%

จากกราฟที่ 5.7 ซึ่งเป็นกรณีที่โหลดเป็น 160% ได้แสดงให้เห็นว่า โปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีโหนดอีเรเซอร์ที่ใช้ตัวนับ และโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีการปรับค่าเทรชโฮลด์ที่โหนดอีเรเซอร์แบบปรับตัวจะมีความแตกต่างกันมากขึ้น โดยจะเห็นได้ชัดเจนในบริเวณโหนดที่อยู่ส่วนต้นและส่วน

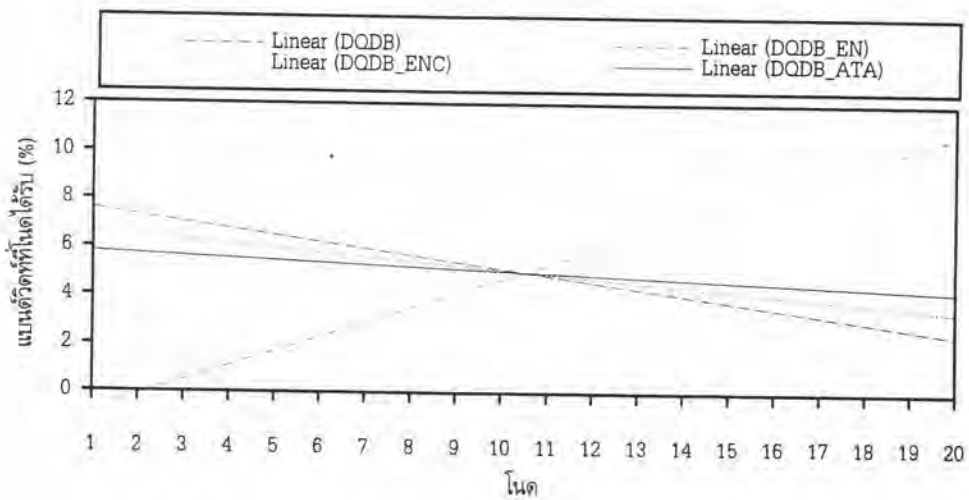
ปลายของบัส ซึ่งในกรณีนี้ โหนดที่อยู่ส่วนปลายของบัสของวิธีการปรับค่าเทรซโฮลด์ที่โนดอีเรเซอร์แบบปรับตัวจะได้รับแบนด์วิดท์มากกว่า แม้ว่าโหนดที่อยู่ส่วนต้นของบัสจะได้รับแบนด์วิดท์น้อยลง แต่โหนดเหล่านี้ก็ยังได้รับแบนด์วิดท์ที่ใกล้เคียง 5% (เป็นค่าแบนด์วิดท์ที่แต่ละโหนดจะได้รับ ในกรณีที่ ไม่เกิดสภาวะโหลตเกิน) ซึ่งหมายความว่า เราสามารถจัดสรรแบนด์วิดท์ส่วนเกินของทางต้นบัสไปยังปลายบัสที่ได้รับแบนด์วิดท์ค่อนข้างน้อยได้ดีขึ้น และในรูปที่ 5.8 เส้นแนวโน้มของวิธีการปรับค่าเทรซโฮลด์ที่โนดอีเรเซอร์แบบปรับตัวก็จะดีกว่าวิธีอื่น ๆ

ตารางที่ 5.5 แบนด์วิดท์ที่โหนดได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 180%

Node index	Bandwidth Allocation (%)			
	DQDB	DQDB_EN	DQDB_ENC	DQDB_ATA
1	4.01	1.04	4.07	3.71
2	3.95	1.00	4.12	3.83
3	4.68	0.97	4.92	4.59
4	5.98	1.01	5.36	4.59
5	8.87	1.01	6.90	4.70
6	8.68	1.02	6.88	5.91
7	8.92	1.00	7.29	6.72
8	8.45	1.01	7.09	7.36
9	8.50	0.99	6.02	6.08
10	7.44	0.95	5.53	4.50
11	5.56	8.97	7.33	7.75
12	4.45	9.01	6.32	6.94
13	3.79	8.99	7.04	7.31
14	3.24	9.01	4.91	6.61
15	2.83	9.01	3.86	4.83
16	2.54	8.98	3.19	3.86
17	2.29	8.98	2.73	3.24
18	2.09	9.02	2.39	2.80
19	1.93	9.01	2.13	2.46
20	1.80	9.02	1.92	2.22
$\overline{Bw}_1 = \frac{1}{10} \sum_{i=1}^{10} Bw_i$	6.95	1.00	5.82	5.20
$\overline{Bw}_2 = \frac{1}{10} \sum_{i=11}^{20} Bw_i$	3.05	9.00	4.18	4.80
$\overline{Bw}_3 = \frac{1}{20} \sum_{i=1}^{20} Bw_i$	5.00	5.00	5.00	5.00
$Dev_1 = \sqrt{\frac{1}{10} \sum_{i=1}^{10} (Bw_i - 5)^2}$	2.78	4.00	1.41	1.19
$Dev_2 = \sqrt{\frac{1}{10} \sum_{i=11}^{20} (Bw_i - 5)^2}$	2.27	4.00	2.14	2.07
$Dev_3 = \sqrt{\frac{1}{20} \sum_{i=1}^{20} (Bw_i - 5)^2}$	2.54	4.00	1.81	1.69

รูปที่ 5.9 แบนด์วิดท์ที่โหนดได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 180%

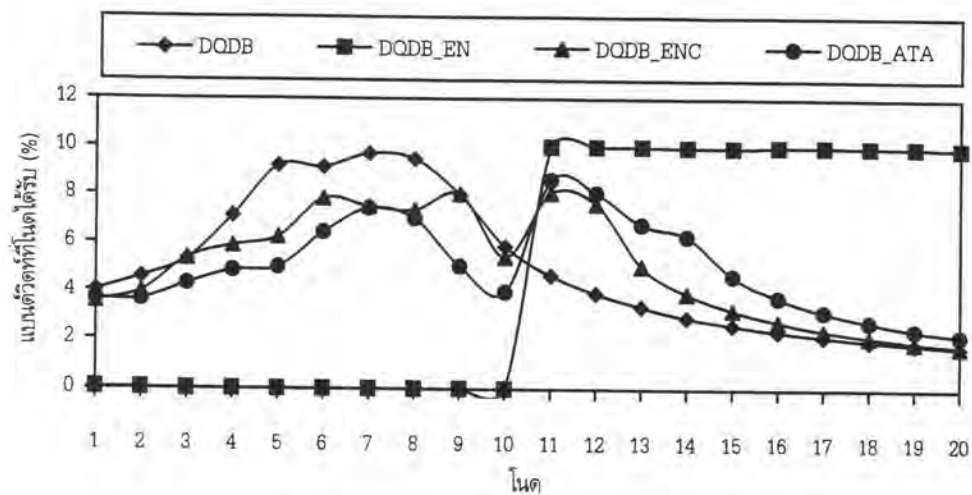
รูปที่ 5.10 เส้นแนวโน้มของแบนด์วิดท์ที่โหนดได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 180%

ที่โหลด 180% ผลที่ได้จะเป็นดังรูปที่ 5.9 ซึ่งจะเห็นว่า โปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีการปรับค่าเทอร์ซโฮลด์ที่โหนดอีเรเซอร์แบบปรับตัวจะทำให้โหนดบริเวณปลายบัสได้รับแบนด์วิดท์มากกว่าของวิธีโหนดอีเรเซอร์ที่ใช้ตัวนับ และทำให้ค่าแบนด์วิดท์เฉลี่ยของโหนดเหล่านี้ (\overline{Bw}_2) เพิ่มจาก

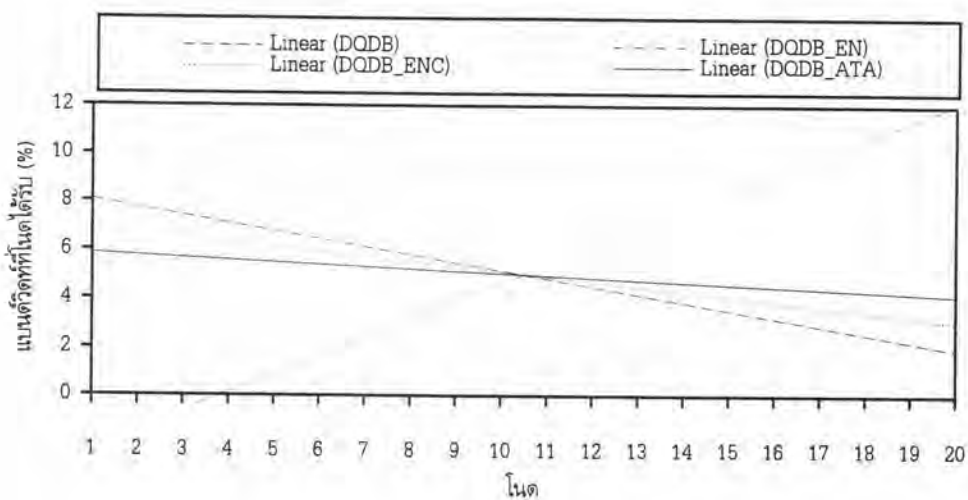
4.18% ไปเป็น 4.80% ซึ่งใกล้เคียงกับค่า 5% มากขึ้น โดยทั้งสองวิธีนั้น แบนด์วิดท์ที่โนดได้รับ จะมีค่าเพิ่มขึ้นในบริเวณช่วงต้นของบัส และจะมีค่าลดลงเมื่อถึงโนดที่อยู่ก่อนหน้าโนดอีเรเซอร์ (โนดที่ 10) และจะมีค่าเพิ่มขึ้นอีกครั้งที่โนดอีเรเซอร์ (โนดที่ 11) ซึ่งจากรูปจะเห็นว่า โหนดอีเรเซอร์ จะได้รับแบนด์วิดท์มากที่สุด เพราะว่า โหนดอีเรเซอร์นี้จะสามารถใช้สล็อตที่ถูกสลับได้ก่อนโนดอื่น ๆ และแบนด์วิดท์ที่โนดได้รับจะค่อย ๆ มีค่าลดลงเมื่อเข้าใกล้ปลายบัส โดยโนดที่ 20 ซึ่งเป็นโนดสุดท้ายจะได้รับแบนด์วิดท์น้อยที่สุด และในรูปที่ 5.10 จะเห็นว่า เส้นแนวโน้มของโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีการปรับค่าเทรซโฮลด์ที่โนดอีเรเซอร์แบบปรับตัวจะดีกว่าวิธีอื่น ๆ โดยโนดที่อยู่บริเวณส่วนปลายของบัสจะมีแนวโน้มที่จะได้รับแบนด์วิดท์มากขึ้น

ตารางที่ 5.6 แบนด์วิดท์ที่โหนดได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 200%

Node index	Bandwidth Allocation (%)			
	DQDB	DQDB_EN	DQDB_ENC	DQDB_ATA
1	4.01	0.04	3.55	3.67
2	4.58	0.03	3.98	3.66
3	5.32	0.02	5.36	4.31
4	7.12	0.02	5.88	4.85
5	9.21	0.02	6.24	4.99
6	9.15	0.02	7.84	6.44
7	9.71	0.02	7.52	7.43
8	9.48	0.02	7.36	7.01
9	8.01	0.02	8.05	5.03
10	5.85	0.02	5.41	3.97
11	4.67	9.99	8.08	8.62
12	3.92	9.99	7.62	8.08
13	3.37	9.99	5.04	6.77
14	2.92	9.97	3.91	6.27
15	2.60	9.95	3.23	4.65
16	2.35	9.99	2.75	3.75
17	2.14	10.00	2.39	3.16
18	1.97	9.98	2.13	2.74
19	1.83	9.98	1.91	2.42
20	1.70	9.93	1.74	2.18
$\overline{Bw}_1 = \frac{1}{10} \sum_{i=1}^{10} Bw_i$	7.24	0.02	6.12	5.14
$\overline{Bw}_2 = \frac{1}{10} \sum_{i=11}^{20} Bw_i$	2.75	9.98	3.88	4.86
$\overline{Bw}_3 = \frac{1}{20} \sum_{i=1}^{20} Bw_i$	5.00	5.00	5.00	5.00
$Dev_1 = \sqrt{\frac{1}{10} \sum_{i=1}^{10} (Bw_i - 5)^2}$	3.05	4.98	1.87	1.31
$Dev_2 = \sqrt{\frac{1}{10} \sum_{i=11}^{20} (Bw_i - 5)^2}$	2.44	4.98	2.47	2.28
$Dev_3 = \sqrt{\frac{1}{20} \sum_{i=1}^{20} (Bw_i - 5)^2}$	2.76	4.98	2.19	1.86

รูปที่ 5.11 แบนด์วิดท์ที่โหนดได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 200%

รูปที่ 5.12 เส้นแนวโน้มของแบนด์วิดท์ที่โหนดได้รับ เมื่อโหลดเท่ากับ 200%

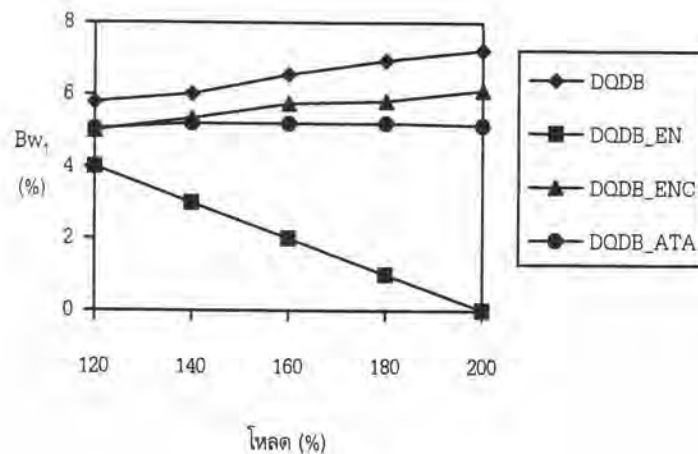
กราฟในรูปที่ 5.11 จะใกล้เคียงกับกราฟในรูปที่ 5.9 และจะเห็นความแตกต่างระหว่างโปรโตคอลโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีโนดอีเรเซอร์ที่ใช้ตัวนับกับวิธีการปรับค่าเทรซโฮลด์ที่โหนด

อีเรเซอร์แบบปรับตัวได้ชัดเจนกว่า และจะเห็นว่าในโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีโนดอีเรเซอร์แบบ
มูลฐานนั้นโนดที่อยู่ส่วนต้นของบัสจะได้รับแบนด์วิดท์ต่ำมาก เนื่องจากโนดที่อยู่ส่วนปลายของบัส
จะสามารถใช้สล็อตที่ถูกลบโดยโนดอีเรเซอร์ได้ และทำให้โนดเหล่านี้ทำการจองสล็อตบนบัส B
มากขึ้นด้วย ซึ่งทำให้โนดที่อยู่บริเวณต้นบัสต้องปล่อยสล็อตว่างให้ผ่านไปให้โนดที่อยู่ส่วนปลาย
ของบัสโดยที่มันไม่สามารถจะใช้สล็อตว่างเหล่านั้นได้ จึงทำให้โนดที่อยู่บริเวณต้นบัสส่งข้อมูลได้
น้อยมาก

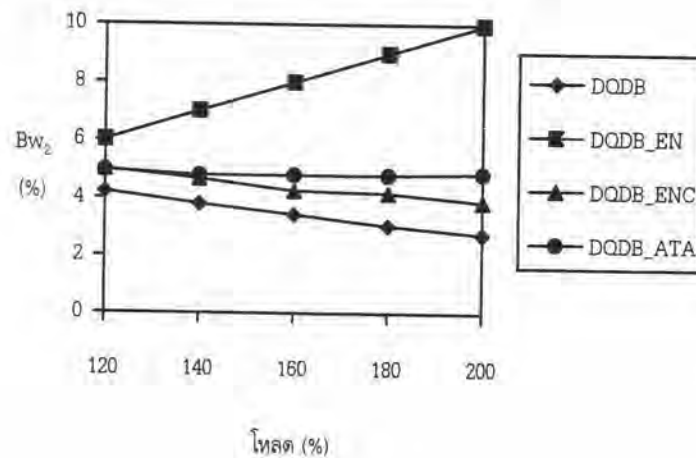
5.3 วิเคราะห์ผลการจำลองแบบ

จากผลการจำลองแบบ ในสภาวะไหลลดต่ำ (0-100%) ดังแสดงในรูปที่ 5.1 จะเห็นได้ว่า ทุกวิธีจะให้ผลลัพธ์เหมือนกัน โดยทุกโนดจะได้รับแบนด์วิดท์เท่า ๆ กัน ซึ่งแบนด์วิดท์ที่แต่ละโนด ได้รับมีค่าเท่ากับ $(100\%)/(20 \text{ โนด})$ หรือคิดเป็น 5% ของแบนด์วิดท์ทั้งหมด นั่นแสดงว่า การใช้ งานโหนดอีเธอร์เน็ตไม่ส่งผลกระทบต่อการจัดสรรแบนด์วิดท์ในโครงข่ายที่สภาวะไหลลดต่ำ

ในสภาวะไหลเกิน (มากกว่า 100 %) เราจะนำค่า \overline{Bw}_1 , \overline{Bw}_2 , Dev_1 , Dev_2 และ Dev_3 ที่ได้จากการจำลองแบบจากตารางที่ 5.2 ถึง 5.6 มาเขียนกราฟเปรียบเทียบกันได้ดังนี้

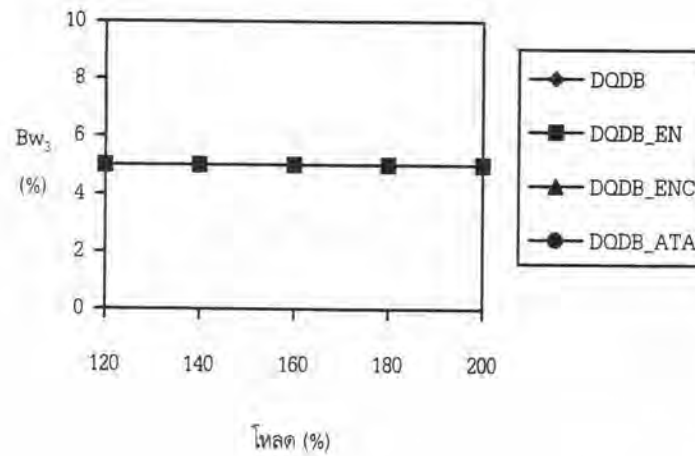

รูปที่ 5.13 ค่าแบนด์วิดท์เฉลี่ยของโนดที่ 1-10 (\overline{Bw}_1)

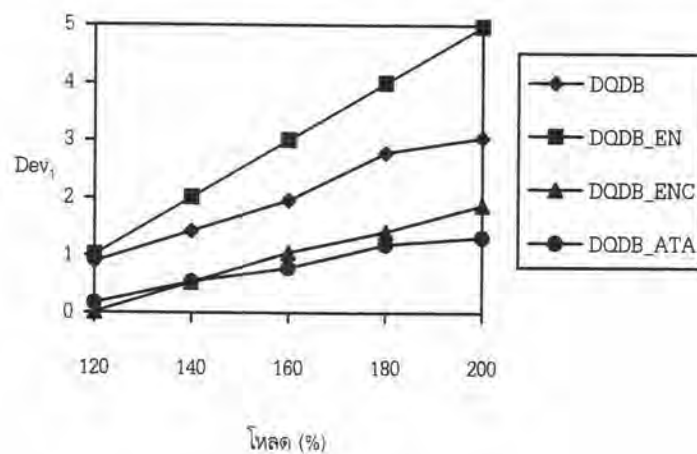
รูปที่ 5.14 ค่าแบนด์วิดท์เฉลี่ยของโหนดที่ 11-20 ($\overline{Bw_2}$)

จากรูปที่ 5.13 และ 5.14 จะเห็นได้ว่า ในขณะที่โหลตมีค่าสูงขึ้น โปรโตคอล DQDB ที่ไม่มีการใช้โหนดอีเรเซอร์ และโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีโหนดอีเรเซอร์ที่ใช้ตัวนับนั้น โหนดที่อยู่ส่วนต้นของบัล (โหนดที่ 1-10) จะได้รับแบนด์วิดท์เพิ่มขึ้น ส่วนโหนดที่อยู่ส่วนปลายของบัล (โหนดที่ 11-20) จะได้รับแบนด์วิดท์น้อยลง ซึ่งเป็นเพราะว่า โหนดที่อยู่ส่วนต้นของบัลจะสามารถใช้สล็อตว่างได้ก่อน ทำให้เหลือสล็อตว่างที่จะผ่านไปยังส่วนปลายของบัลน้อยลง ส่วนโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีโหนดอีเรเซอร์แบบมูลฐานที่ไม่มีการยกเลิกการจองสล็อตนั้น โหนดที่อยู่ส่วนปลายของบัลจะได้รับแบนด์วิดท์สูงกว่าโหนดที่อยู่ส่วนต้นของบัลมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า โหนดที่อยู่ส่วนปลายของบัลจะได้รับแบนด์วิดท์ที่เพิ่มขึ้นจากสล็อตที่ถูกลบโดยโหนดอีเรเซอร์ ทำให้สามารถส่งข้อมูลได้มากขึ้น และในขณะเดียวกันก็จะทำให้เกิดการจองสล็อตมากขึ้นตามไปด้วย และเมื่อโหนดที่อยู่ส่วนต้นของบัลได้รับสัญญาณการจองสล็อตมากขึ้น มันก็จะปล่อยสล็อตว่างให้ผ่านไปมากขึ้น จึงทำให้โหนดเหล่านี้ส่งข้อมูลได้น้อยลง ส่วนโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีการปรับค่าเทรซโสลด์ที่โหนดอีเรเซอร์แบบปรับตัว โหนดที่อยู่ส่วนต้นและปลายของบัลจะได้รับแบนด์วิดท์ที่ใกล้เคียงกัน

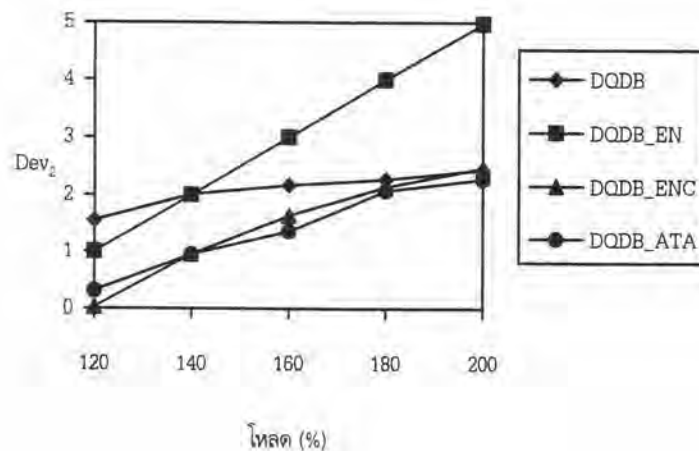
รูปที่ 5.15 ค่าแบนด์วิดท์เฉลี่ยของทั้งโครงข่าย (\overline{Bw}_3)

จากกราฟรูปที่ 5.15 จะเห็นว่า ทุกวิธีจะมีค่าเฉลี่ยของแบนด์วิดท์เท่ากันคือ 5% แต่จากผลการจำลองแบบที่ผ่านมามีทำให้เราทราบว่า ที่สภาวะโหนดเกิน แบนด์วิดท์ที่โหนดต่าง ๆ จะได้รับนั้นมีค่าแตกต่างกัน ดังนั้น เราจึงจำเป็นต้องพิจารณาค่าเบี่ยงเบนของแบนด์วิดท์ประกอบด้วย

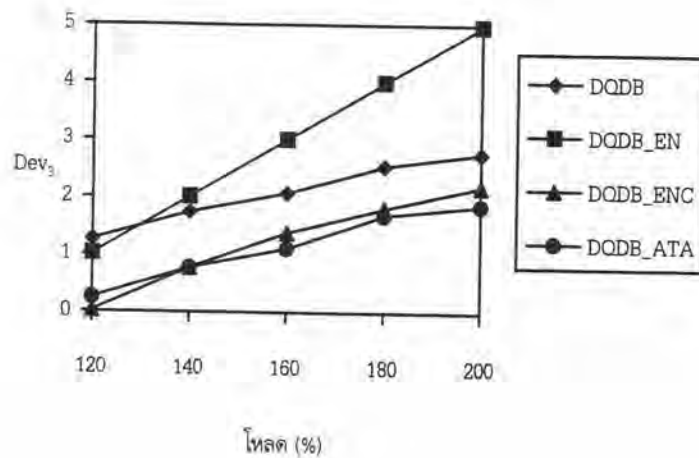
รูปที่ 5.16 ส่วนเบี่ยงเบนของแบนด์วิดท์ของโหนดที่ 1-10 (Dev_1)

เมื่อพิจารณาค่า Dev_1 หรือค่าส่วนเบี่ยงเบนของแบนด์วิดท์ที่ได้รับของโนดที่อยู่บริเวณ ส่วนต้นของบัส (โนดที่ 1 ถึง 10) ดังแสดงในรูปที่ 5.16 จะเห็นว่า ทุกวิธีจะมีค่า Dev_1 สูงขึ้นเมื่อ โหลดมีค่าเพิ่มขึ้น โดยโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีโนดอีเรเซอร์แบบมูลฐานที่ไม่มีการยกเลิกการจอง สล็อตจะมีค่า Dev_1 สูงที่สุด รองลงมาได้แก่โปรโตคอล DQDB ที่ไม่มีการใช้โนดอีเรเซอร์ และโปร โตคอล DQDB ที่ใช้วิธีโนดอีเรเซอร์ที่ใช้ตัวนับจะมีค่าต่ำที่สุดในช่วงที่โหลดมีค่าระหว่าง 120% ถึง 140% แต่เมื่อโหลดมีค่ามากกว่า 140% แล้ว โปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีการปรับค่าเทรชโฮลด์ที่โนด อีเรเซอร์แบบปรับตัวจะมีค่าต่ำที่สุด นั่นแสดงว่า โปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีการปรับค่าเทรชโฮลด์ ที่โนดอีเรเซอร์แบบปรับตัวจะทำให้แบนด์วิดท์ของโนดที่อยู่บริเวณส่วนต้นของบัสมีความแตกต่าง กันน้อยที่สุด หรือกล่าวได้ว่ามีการจัดสรรแบนด์วิดท์ได้ดีกว่าเมื่อเทียบกับวิธีอื่น ๆ

รูปที่ 5.17 ส่วนเบี่ยงเบนของแบนด์วิดท์ของโนดที่ 11-20 (Dev_2)

จากรูปที่ 5.17 ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าส่วนเบี่ยงเบนของแบนด์วิดท์ของโนดที่ 11-20 (Dev_2) กับค่าโหลด จะเห็นว่า ที่โหลดมากกว่า 180% ค่า Dev_2 ของวิธีที่ไม่มีการใช้โนด อีเรเซอร์, วิธีโนดอีเรเซอร์ที่ใช้ตัวนับ และวิธีการปรับค่าเทรชโฮลด์ที่โนดอีเรเซอร์แบบปรับตัวจะมีค่า ใกล้เคียงกัน เพราะแบนด์วิดท์ส่วนใหญ่จะอยู่ที่บริเวณโนดอีเรเซอร์และจะมีค่าลดลงเรื่อย ๆ เมื่อ เข้าใกล้ปลายบัส ดังแสดงในรูปที่ 5.9 และ 5.11 จึงทำให้การกระจายของแบนด์วิดท์ไม่แตกต่าง กันมากนัก

รูปที่ 5.18 ส่วนเบี่ยงเบนของแบนด์วิดท์ของทั้งโครงข่าย (Dev_3)

ในรูปที่ 5.18 จะแสดงค่าของ Dev_3 หรือค่าส่วนเบี่ยงเบนของแบนด์วิดท์ที่โหนดได้รับของทั้งโครงข่าย จะเห็นว่า โดยภาพรวมแล้วโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีโนดอีเรเซอร์แบบมูลฐานที่ไม่มี การยกเลิกการจองสล็อตจะมีการจัดสรรแบนด์วิดท์ไปยังโหนดต่าง ๆ ได้ไม่ดี เพราะแบนด์วิดท์ที่ได้รับจะแตกต่างกันมาก และเมื่อโหลดมีค่าสูงเกิน 140% ไปแล้วโปรโตคอล DQDB ที่ใช้วิธีการปรับ ค่าเทรซโบลด์ที่โนดอีเรเซอร์แบบปรับตัวจะมีการจัดสรรแบนด์วิดท์ไปยังโหนดต่าง ๆ ได้ดีที่สุดในเมื่อเทียบกับวิธีอื่น ๆ